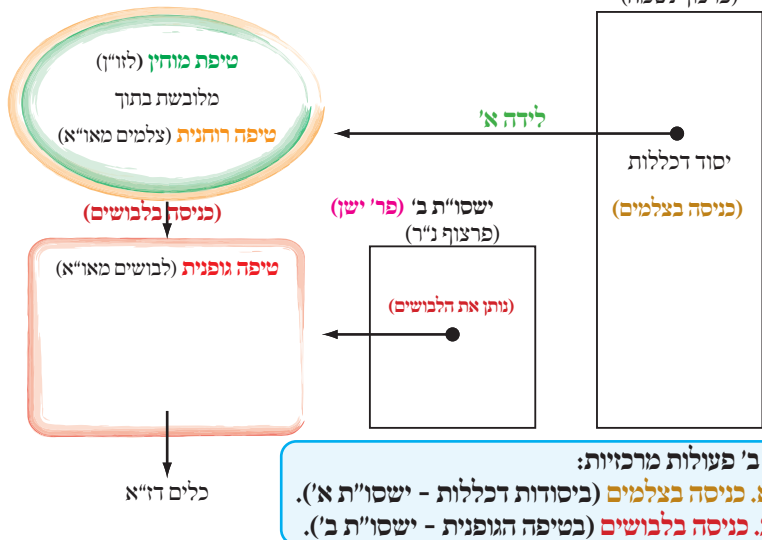

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

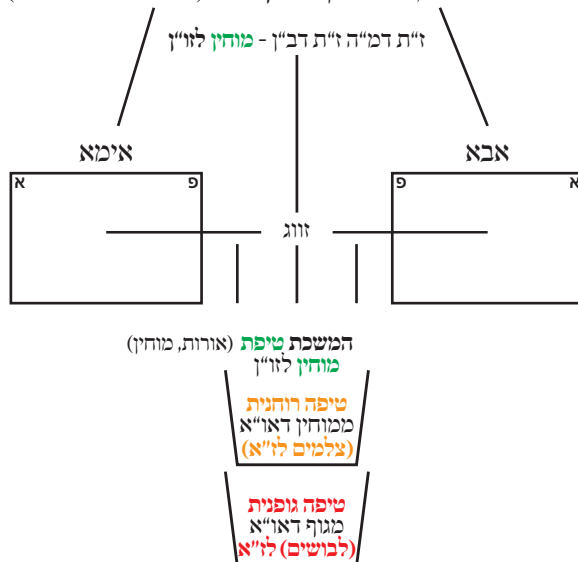
ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"י ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

(ב)

פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

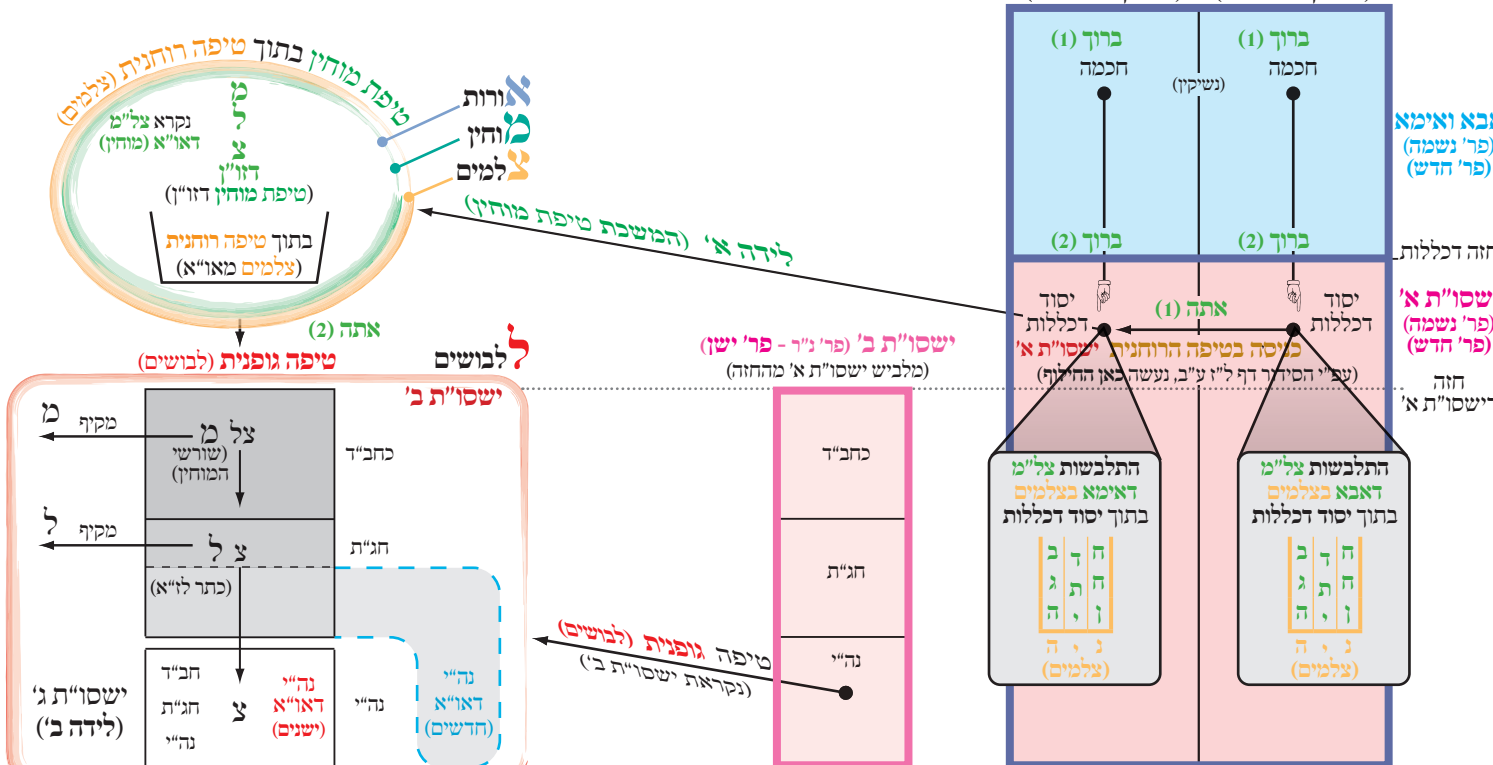

ע"י ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'. ע"ב ס"ג דא"ק / כתר עליון

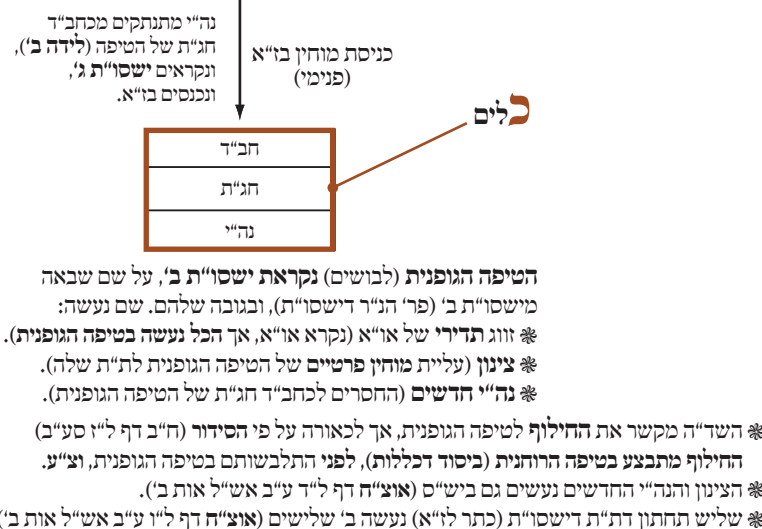

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"י ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'. ע"י ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

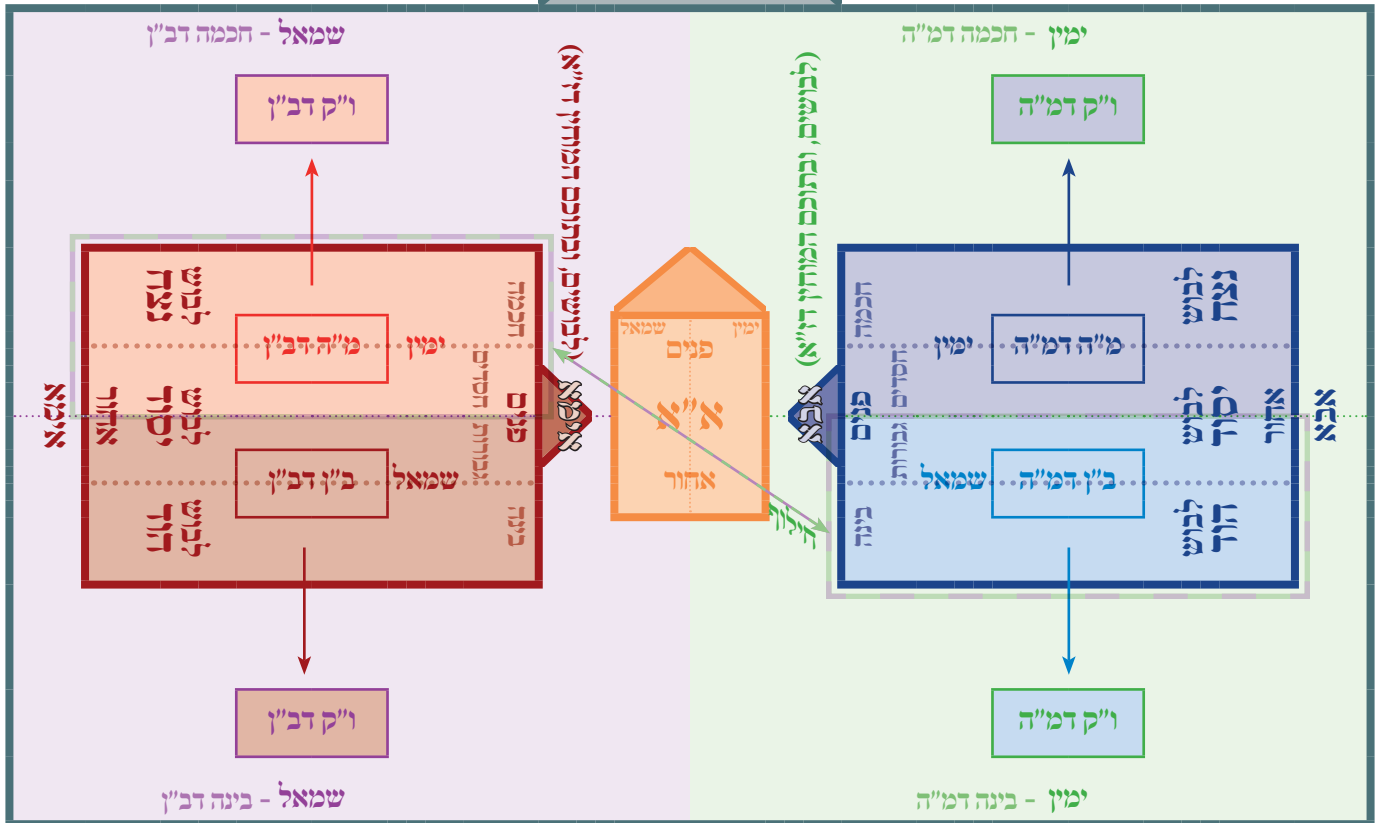
אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ורע, אש"ל אות ד'.

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אהור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אהור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאהור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האהור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האהור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

- (1) כתר עליון
- (2) חכמה דכורא דע"י
- (3) בינה נוק' דע"י
- (4) דעת או"נ

בְּרִיךְ

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק

זיווג פנימי **אֵלֵהּ הַיּוֹדֵה** דחב"ד דחג"ת דע"י

זיווג חיצוני **יֵאָהֳרֵהּ הַיּוֹדֵה** דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א

זיווג פנימי **אֵלֵהּ הַיּוֹדֵה** דחב"ד דחג"ת דא"א

זיווג חיצוני **יֵאָהֳרֵהּ הַיּוֹדֵה** דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א,

לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת

שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמל' דחכמות דחו"ב דחו"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א

מס' קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי**

מס' קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

מס' ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי**

מס' ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מס' מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא**

מס' ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דזיווג עליון דאימא ותבונה

אהיה

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דחו"ג דזיווג עליון דאבא ויש"ס (עסמ"ב גי' ברו"ך עם ד' אותיות)

יהוה

ולזווג חב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת (דנשיקין*), ולהמשיך טיפת עסמ"ב (מיניה וביה) ליסוד דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס, וטיפת קס"א קמ"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה

[זיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דא"א וישסו"ת (דנשיקין)]

אֵלֵהּ הַיּוֹדֵה

מס' קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי**

מס' קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

מס' ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי**

מס' ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מס' מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא**

מס' ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאימא ותבונה, שבו קנ"א בציוור אותיותיו (גי' רל"ב)

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאבא ויש"ס

אלף הלה הלה יוד הלה הלה

(יו הו הו)

42 42 32 42 42 32

* ע"ה ח"ב דף ע"ח סע"א, ח"ב דף ע"ג ע"ב דרוש ט'. יהוד דנשיקין דא"א מעורר יהוד פרטי בתוך אבא ובתוך אימא בנפרד (מיניה וביה, לא רואים בסידור), שזה גורם להורדת הטיפה ליסוד של כל צד בפני עצמו.

□ עפ"י פשט הסידור, נראה שמדובר כאן בפרצוף דכללות (המשכה לאבא ויש"ס, ולאימא ותבונה). אך יש לציין שלפי הגהת השד"ה (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

אֶתָּה

(אשר תנה הודך)

[יכוין ל?]זיווג עליון (תדירי), [פנימי דחב"ד דחג"ת], דאו"א וישסו"ת

אֵיִהִיִּיהָ

יכוין להמשיך מיסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס,
טיפת עסמ"ב עם ה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה)

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות)

ה' חסדים **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה

ליסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב'*) שבו קס"א קמ"ג קנ"א

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מיסוד הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב') כל הז' שמות וה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה)

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות)

ה' חסדים **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

למלכות דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה (ישסו"ת ב' שהם ג'*) שהיא תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א), ובה ה' גבורות

ה' גבורות **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

שמע

א

יחוד ה' הו' יה ג'י ייא"י דס"ג

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

לברר בירורי רפ"ח

(2-3-4) של אתמול

מדרגה ז'

יוד ה'י וי' ה'י

מדרגה ה' וז'

יוד ה'י ואו ה'י

יוד ה'י ואו ה'י

מדרגה ג' וז'

יהוה יוד הא ואו הא

מדרגה ב' שהיא ד'

י' יה יהו יהוה

סה"כ ג'י רפ"ח

ד

זיווג היצוניות דאו"א

דגופא בגופא

יאההויהה

יאההויהה

בכתר

בחב"ד

בו"ת

יאהלוההים

יאהדונהי

ג'י נ"ר

[לג:]

ג

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות [דחכמה] שם ב"ן (נוק' של תמוז שלשום)

מדרגה ז' פנים דמלכות [דחכמה]

יוד ה'ה וו ה'ה

ועי"ז נק' שמו (של שמע)

ה (ע דשמע)

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) ו' ומנצפ"ר ומנצפ"ר וו ומנצפ"ר ומנצפ"ר ג'י ע' מיסוד דאימא (רחם)

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

ו'ו יוד ה'ה וו ה'ה

רוח (מאבא) ג'י ע' מיסוד דאימא (רחם)

מבינה דאימא

מז"ת דאימא

מספר ס"ג

ו' אותיות

נשמה (מאימא) יוד ה'י ואו ה'י יוד ה'י ואו ה'י ע"ה ג'י ע' מז"ת דאימא (מוח)

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י (כללות י"ס פרטיות),

דנה"י (כלים היצונים דזו"ן), [דכחב"ד הג"ת (ל"מ)]

דיש"ס, דהג"ת ונה"י (קט') (ד) [מ] אימא (מז"ת דאימא).

עם מוחין פנימיים דעיבור דצ', דל' וצ' דצלם,

שהם ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י, והמקיפין

המלוכשין בהם, שהם ג' אה"ה וג' הויו"ת ונקודותם

כידוע. שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות,

דנרנח"י דנפש (נה"י), דנ"ר (קטנות), [דנה"י] דנשמה

(ישסו"ת), דב"ן דמ"ה ודב"ן (תבונה).

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י (כלים היצונים) דו"ק (קטנות)

דבירורים הנז', הכלולים בתוך הנוק' (כ"ד שעות),

העומדת בהיכל אהבה דבריא.

חיה, דנרנח"י

דנפש, דנ"ר

[דנפש] דנשמה

אהיה

יהוה

אלהים

אהיה

יהוה

אלהים

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י

דנפש, דנ"ר [דנפש] דנשמה

אוהויהו

י'הויהו

אלהים

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן

הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א. (כפועל, נעשה באחד)

ע"י ציור בסוף הספר, עמוד רצו. ע"י גם ענ"ה ל"ה ע"ב.

[לו:]

יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

מקיף דבינה (יו"ד x ה"ה)

הה הה הה הה הה הה

הה הה הה הה הה הה

הה הה הה הה הה הה

הה הה

ג' ר

מקיף דחכמה (יו"ד x ה"י)

הי הי הי הי הי הי

הי הי הי הי הי הי

הי הי הי הי הי הי

הי הי

ג' ש

[לו:]

גבורות

חסדים

(י"ה פשוט)

(י"ה דאלה"ם דאלפי"ן)

יה

יוד הא

ג' אל"י

למ"ן לאו"א

וזה ע"י שיכוין (זה לפני כן) שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א, שנפלו במקום זו"ן.

ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [דאו"א] (מע"א דף צ"א ע"ב).

גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א, ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א, שנפלו במקומם.

גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק', ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק', שנפלו במקומו.

וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יוד הי ואו הי

יוד הי ויך הי

א"ה ה"ו ה"ה

א"ה ה"ו ה"ה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים

הנז'. ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים

ומתלבשים בנה"י דעתיק עי' (עי' בא"ל ח"א דף נ"ט ע"ב, וגם כמו מלך העולם).

(פרק עליון - חב"ד)

ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י
אֱלֹהֵינוּ

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה (אבא) דז"א,
לחב"ד דהג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דהג"ת דא"א
אֱלֹהֵינוּ

ויכוין להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנו', מעורבת עם אור חיצוניות דא"א,
[לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

(פרק אמצעי - חג"ת)

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י
אֱלֹהֵינוּ

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א,
לחג"ת דהג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דהג"ת דא"א
אֱלֹהֵינוּ

ולחמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנו', מעורבת עם אור חיצוניות דא"א,
[לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

[לז.]

(פרק תחתון - נה"י)

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י
אֱלֹהֵינוּ

ולחמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,
לנה"י דהג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דהג"ת דא"א (כפוח דפנימיות בלבד - עי' הגהה א')
אֱלֹהֵינוּ

ולחמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,
ג"כ [לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

(*) ויכוין להמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א, שהם תרין עטרין דדעת [תחתון] דז"א (כפנימיות דחיצי).
וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א, עד רישא דז"א:

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א (שייד רק לטיפה מלבר) (O).

יוד אלהי ה' ויין יוד ה' ה'

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י, (ע"ח ש' ז"א פ"ד), ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז
נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין
(ע"ח ש' או"א פ"ח) ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

א. ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד
להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצוניות, כנו'
בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות,
שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם
ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם
קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל.

○ עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. עי' ע"ח ל"ח עמוד 54 (176).

* עי' אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פ"ב, וע"ג הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'.
עי' מע"א דף צ"ו ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, ודאיצונויות דפנימיות, ופנימיות דאיצונויות, רוחא ברוחא (פנימי, כאן) דאו"א (א) (אחר) [אח"כ] הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נשיקין) (ב) בכתרים ובחב"ד ובז"ת
א"ה ה'יהוה א"ה ה'יהוה א"ה ה'יהוה

להמשיך ד' מו' דחכמה שב[גזרת] חב"ד דאבא: החו"ב ליסודו, והחו"ג למלכותו. וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שב[גזרת] חב"ד דאי': החו"ב ליסודה, והחו"ג למלכותה (דכללות. תוצאה דיהוד דנשיקין).

[לז:]

(מערכת כ"ד שעות) יו"ד ה' וי"ו ה'
ב"ק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם י"הוה י"הוה
ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת ההזרעה והוא ע"ב של י"הוה
תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן: י"הוה י"הוה

(כאן נעשה יהוד גופא בגופא וחילוף פרטי של או"א, עי' עמוד <?>) ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים. דהיינו, שאימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצל"ם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמו' דצל"ם דאבא, ונותנם לאימא (עצם החילוף). (צל"ם-אורות. צלם-לבוש זך).

ועי"ז נכלל הצל"ם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ומתלבשים ד' מו' בנה"י (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאחור דחו"ב (בר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס [ביסוד דכללות].

ועד"ז נכללו המו' דצל"ם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאח' דחו"ב (בר"ח גם דכתר) דנה"י דתבונה [ביסוד דכללות].

א. וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד (בנדמ"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אה"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי. וכעד"ז בזווג זו"ן, במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ו. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא [דאו"א]. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס, וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ. יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה (אחד), מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הה"ב יא"ה.

לסיכום: ענ"ה - אחר. ש"ש אח"כ. עי' ענ"ה דף ל"ט ע"ב אות ס"ט. פא"ה דף רצ"ג ע"ב. ועי' שו"ת דעה והשכל ח"ד סימן י"ח דף ס"ד ע"א, וכן ח"ו סימן ט' דף פ"ד ע"ב. בפועל, כאן רוחא ברוחא, וכותרת לגופא בגופא, בהמשך (זיווג ישסו"ת א'). ב. עיין הגהות בסוף הספר, עמוד רפט (ל"ז ע"ב א).

[לח:] (העברת הטיפה, ואח"כ לידה א') ואז יכוין להוציא ב' צלמי המו' דאו"א שבנה"י [דג"ר] דיסו"ת הא', וכל צל"ם כלול מ"ס שבו, דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל.

ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחוריים דכחב"ד דיסו"ת השניים (טיפה גופנית, עי' אוצ"ח דף ל"ד ע"ד אות א', עח"ל ח"א-26) דהפר' הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ו[הם] מקיפים מחוץ לכחב"ד דיסו"ת השניים (טיפה גופנית), דפרצוף הנ"ל, והם ב' דצל"ם. ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין (רשימו, לכתר דז"א, בקונה הכל), שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל.

ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א, דהפרצופים הנ"ל, ומתלבשים באחוריים דחג"ת דיסו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצופים הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מחוץ לחג"ת דפרצופים הנ"ל, והם ג' דצל"ם. ולהשאיר שם (רשימו) החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע [השלמת] הצינון, ג"ר דאימא וי"ס דאבא. שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג).

ושארית המוחין שהם הנה"י (צ') דב' הצלמים, להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דיסו"ת הב' (טיפה גופנית), דהפרצופים הנ"ל הנק' צ"ד דצל"ם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם ישסו"ת השלישיים:

(א) אח"כ יכוין לזווג את אבא ואימא דחיצוניות דפנימיות בבחינת כלים החיצונים שלהם, ולהוציא ולהמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דאו"א ע"ד הנ"ל:

[לט:] אח"כ יכוין לזווג את או"א דפנימיות דחיצוניות בבחינת ב' פרצופי נה"י דכלים פנימיים שלהם ולהוציא ולהמשיך משם ב' צלמי מוחין פנימיים דאו"פ דגדלות דאו"א ע"ד הנ"ל

יכוין להחזיר המוחין ד-ל"מ דאבא שעלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפים:

(ד) לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה דמ"ה ודב"ן דחו"ב דז"א (בר"ח גם דכתר):

א. עיין הגהה בסוף הספר.
ד שע"ר ח"ב ש' ק"א. להחזיר את הנוק', ולהורידה לבריאה.